

พุทธบูรณาการเพื่อส่งเสริมภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้บริหารงาน
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา*

BUDDHIST INTEGRATION FOR PROMOTION OF POLITICAL LEADERSHIP TO
EXECUTIVES OF LOCAL ADMINISTRATION ORGANIZATIONS
IN NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE

พระปลัดธันวา วิชชากร (พ่วงกุล), สุมาลี บุญเรือง, เตมศักดิ์ ทองอินทร์, สวัสดิ์ จิรัฏฐิติกาล
Phrapalad Thanwa Vijjākaro (Phuangkul), Sumalee Bunruang, Termsak Thongin,
Sawat Jirathitikarn

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Corresponding Author E-mail: Thanwa.phu@mcu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้บริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2. เพื่อศึกษาคุณลักษณะภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้บริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3. เพื่อนำเสนอรูปแบบพุทธบูรณาการหลักพุทธปาปณิกรรมในการส่งเสริมภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้บริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 26 รูปหรือคน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา นำเสนอในลักษณะพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัย พบว่า 1. สภาพทั่วไปภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้บริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา มี จุดเด่น คือ ความใกล้ชิดกับประชาชน มีจิตอาสาเข้าใจในระบบท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งแต่ยังขาดการทำหน้าที่อย่างจริงจัง จุดด้อย ขาดการประเมินผลการติดตามงานอย่างมีประสิทธิภาพ โอกาส เมื่อได้ทำหน้าที่สามารถแก้ไขปัญหาของประชาชนและพัฒนาท้องถิ่นให้ดีขึ้นได้ อุปสรรค ส่วนใหญ่ขาดแคลนทรัพยากรและงบประมาณที่จำกัด 2. คุณลักษณะภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา พบว่า ด้านทักษะของการใช้อิทธิพล ผู้บริหารใช้อิทธิพลอย่างถูกต้องสร้างโอกาสให้ประชาชนเกิดความไว้วางใจ ด้านทักษะในการมอบหมายงาน ผู้บริหารกำหนดเป้าหมายการทำงานอย่างชัดเจนสามารถปรับแผนการ

* Received September 9, 2024; Revised November 7, 2024; Accepted November 12, 2024

ดำเนินงานจนเกิดความมั่นใจ ด้านความยืดหยุ่น การมีความคิดเชิงบวก มอบหมายงานให้สอดคล้องกับความสามารถของบุคลากร ด้านทักษะในการจูงใจ การส่งเสริม สนับสนุนให้กำลังใจแก่บุคลากรอย่างต่อเนื่อง 3. พุทธบูรณาการเพื่อส่งเสริมภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้บริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพบว่า ในการส่งเสริมหลักทศตียาปณิกธรรม จักขุมา มีมุมมองกว้างไกล เห็นอนาคต ทำเพื่อประโยชน์สุขของผู้อื่นมากกว่าตน หลักวิริโร การเป็นผู้เชี่ยวชาญชำนาญทั้งในงานของตนเอง งานของส่วนรวม หลักนิสสยสัมปันโน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: พุทธบูรณาการ; ทศตียาปณิกธรรม; องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

This research article had the following objectives: 1. To study the general state of political leadership among local administrative executives, 2. To examine the characteristics of political leadership among local administrative executives, 3. To present a Buddhist-integrated model of Tutiya Papanikadhamma for promoting political leadership among local administrative executives in Nakhon Si Thammarat Province. The key informants consisted of 26 individuals. The research tools included in-depth interviews, with data collected through the interview and analyzed using content descriptive interpretation. And presented in a descriptive analysis format.

The research results revealed the following 1. The general state of political leadership among local administrative executives in Nakhon Si Thammarat Province showed that there were: Strengths, such as close engagement with the public, a volunteer spirit, and a deep understanding of local systems. However, they lacked serious commitment to fulfilling their duties. Weakness: That was the lack of effective follow-up and evaluation. Opportunities: the opportunities arose when executives are fully engaged in their roles, enabling them to solve public issues and improve local development. Obstacles: Obstacles included a lack of resources and limited budgets. 2. The characteristics of political leadership among local administrative executives in Nakhon Si Thammarat Province showed that in terms of influence, the executives use their power correctly, creating trust

among the public. Regarding task delegation, the executives set clear goals and adjust operational plans to instill confidence. In terms of flexibility, they display positive thinking and assign tasks according to the abilities of their personnel. Additionally, they exhibited motivational skills, continuously encouraging and supporting their staff. 3. Buddhist integration for promoting political leadership among local administrative executives revealed that the application of Tutiya Papanikadhamma involved the following: Cakkhumā; having a broad vision, which included foresight and working for the welfare of others over oneself. Vidūro being an expert, both in one's own duties and in collective tasks. Nissayasampanno has good interpersonal relationships, which enabled effective collaboration with others.

Keywords: Buddhist Leadership; Tutiya Papanikadhamma Principles; Local Administrative Organization Executives

บทนำ

ประเทศไทยปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยมีรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ ซึ่งได้กำหนดหลักการว่า “อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย” การปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างประชาธิปไตย โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจผ่านการเลือกตั้ง ซึ่งเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ประชาชนสามารถกำหนดทิศทางการพัฒนาท้องถิ่นได้ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองท้องถิ่นนี้ไม่เพียงแต่ส่งเสริมความเป็นธรรมในกระบวนการปกครอง แต่ยังช่วยให้การบริหารงานสอดคล้องกับความต้องการและปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ได้ดีขึ้น การส่งเสริมจิตสำนึกทางการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชนยังช่วยให้ระบบการเมืองมีความโปร่งใสและมีความรับผิดชอบดังที่ ศักดิ์ชัย บริพัฒน์ (2562) ได้กล่าวไว้ว่า การนำหลักพุทธบูรณาการมาประยุกต์ใช้กับภาวะผู้นำทางการเมืองถือเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น โดยเฉพาะหลักทศุติยาปณิธิธรรม ซึ่งเน้นความรอบรู้ การจัดการที่มีประสิทธิภาพ และมนุษยสัมพันธ์ที่ดี จะช่วยให้ผู้นำสามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างความสามัคคีในชุมชน การใช้หลักธรรมเหล่านี้ช่วยให้ผู้นำสามารถจัดการปัญหาได้อย่างเหมาะสมตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้ดียิ่งขึ้นนอกจากนี้ การส่งเสริมหลักพุทธธรรมยังช่วยให้ผู้นำมีความเข้าใจบริบทของพื้นที่ ทำให้สามารถสร้างความร่วมมือระหว่างประชาชนและหน่วยงานท้องถิ่นได้อย่างราบรื่น ส่งผลให้เกิดการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจจะศึกษาเกี่ยวกับ “พุทธบูรณาการเพื่อส่งเสริมภาวะผู้นำทาง

การเมืองของผู้บริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช” เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้บริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อศึกษาคุณลักษณะภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้บริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช และเพื่อนำเสนอรูปแบบพุทธบูรณาการหลักพุทธยาปณิกรรมในการส่งเสริมภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้บริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะแทรกแนวคิดและหลักธรรม ที่เหมาะสมกับการปลูกฝังจิตสำนึกของผู้ส่งเสริมภาวะผู้นำของผู้บริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช

มีนักวิชาการหลายท่านที่ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีลักษณะคล้ายคลึงกันในแนวคิดหลัก แต่แตกต่างกันรายละเอียด ผู้เขียนได้ยกตัวอย่างแนวคิดของ โกวิท พวงงาม (2559) ซึ่งอธิบายว่าการปกครองท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นทั้งหมดหรือบางส่วน ประชาชนมีอำนาจในการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจการสาธารณะของท้องถิ่นตามภารกิจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย โดยมีขอบเขตพื้นที่และหน้าที่ที่ชัดเจน ผู้บริหารและสภาท้องถิ่นได้รับการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน วรเดช จันทรศร (2555) ได้อธิบายเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นว่า เป็นกระบวนการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปยังท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่สามารถบริหารจัดการตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวโดยสรุปได้ว่า 1. การปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง การจัดการปกครองท้องถิ่นของคน ในท้องถิ่น การจัดการดังกล่าวกระทำโดยการเลือกบุคคลหรือคณะบุคคลเข้ามาดำเนินการปกครอง 2. การปกครองท้องถิ่นมีอำนาจอิสระมีขอบเขตอำนาจของท้องถิ่นมีขอบเขตที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะของความเจริญของแต่ละท้องถิ่นนั้น 3. การปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีสิทธิตามกฎหมายที่จะดำเนินการ คือสิทธิที่จะตรากฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสิทธิที่จะกำหนดงบประมาณ ทุกองค์กรประกอบด้วยบุคคลที่รวมตัวกันภายใต้กรอบขององค์กร ซึ่งตามธรรมชาติจะมีผู้นำและผู้ตามเกิดขึ้น ผู้นำจึงมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กร อย่างไรก็ตาม หลายองค์กรต้องเผชิญกับปัญหาการมีผู้นำที่ขาดภาวะการนำหรือใช้รูปแบบความเป็นผู้นำที่ไม่เหมาะสม นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำในหลายแง่มุม ชนาพร พิตยาบุรณ (2560) ระบุว่าภาวะผู้นำคือกระบวนการที่ผู้นำใช้อิทธิพลผ่านความรู้ ความสามารถ และพฤติกรรมเพื่อชักจูงให้ผู้ตามปฏิบัติงานตามคำสั่งจนบรรลุเป้าหมายขององค์กร โดยไม่ใช้การบังคับ แต่เน้นการใช้บารมี การจูงใจเพื่อสร้างความชัดเจนให้กับผู้ใต้บังคับบัญชา ทำให้ผู้ปฏิบัติงานรับรู้ถึงความสำคัญ ความตั้งใจในการทำงานอย่างเต็มใจและมีประสิทธิภาพ

โดยสรุปแล้ว ภาวะผู้นำเป็นการประยุกต์ใช้ความรู้ ความสามารถ และพฤติกรรมของผู้นำในการสร้างอิทธิพลต่อผู้ตามเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร โดยไม่พึ่งพาการบังคับ แต่เน้นการใช้บารมีและการชักจูงใจในการทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเข้าใจบทบาทของตน ผู้นำจะช่วยกำหนดภาพรวมขององค์กร พร้อมชี้ทิศทางอย่างชัดเจน และสร้างแรงบันดาลใจที่เชื่อมโยงกับความรู้สึกและอารมณ์ของผู้ปฏิบัติงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน การส่งเสริมภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้บริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยหลักทฤษฎีปาปนิกรรม ประกอบด้วย 1. จักขุมา นักการเมืองท้องถิ่นควรมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล สามารถมองเห็นภาพรวมขององค์กรและทิศทางในอนาคต รวมถึงมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการพัฒนาท้องถิ่น 2. วิธูโร นักการเมืองท้องถิ่นควรเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในงานที่ตนรับผิดชอบ และมีความรอบรู้ในหลากหลายด้าน เพื่อให้สามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3. นิสสยสัมปันโน นักการเมืองท้องถิ่นควรมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เป็นผู้ที่มีความสามารถในการประสานงาน มีอัธยาศัยที่ดี มีความเป็นกันเอง และเอาใจใส่ในการให้บริการแก่ประชาชน (พระมหานิรุต ญาณวุฑโฒ (พยนต์ย์ม), 2566)

สรุปได้ว่า การส่งเสริมภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสิ่งสำคัญต่อการบริหารจัดการและการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งการบูรณาการหลักทฤษฎีปาปนิกรรม นับเป็นแนวทางสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมศักยภาพในการเป็นผู้นำท้องถิ่น เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นที่ยอมรับนับถือของประชาชนนำพาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไป ภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาคุณลักษณะภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้บริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดนครศรีธรรมราช
3. เพื่อนำเสนอรูปแบบพุทธบูรณาการหลักทฤษฎีปาปนิกรรม ในการส่งเสริมภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดนครศรีธรรมราช

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

2. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จำนวน 26 รูปหรือคน ประกอบด้วย กลุ่มนักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา จำนวน 3 รูปหรือคน กลุ่มนักวิชาการและผู้ปฏิบัติงานด้านรัฐศาสตร์ จำนวน 5 รูปหรือคน กลุ่มนักการเมืองในองค์การบริหารส่วนจังหวัดและองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 7 รูปหรือคน กลุ่มนักการเมืองในเทศบาลนคร เทศบาลเมืองและเทศบาลตำบล จำนวน 8 รูปหรือคน และกลุ่มผู้นำท้องที่และท้องถิ่น จำนวน 3 รูปหรือคน ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) จำนวน 10 รูปหรือคน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่รอบด้านและลึกซึ้ง โดยผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) มีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิดเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) ตามลักษณะของการเป็นตัวแทนของกลุ่มที่เหมาะสม จำนวน 26 รูปหรือคน และการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) ร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 รูปหรือคน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึก ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลแบบบรรยายอธิบายและพรรณนาความ ประกอบด้วย 1. รวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง 2. จัดลำดับข้อมูล 3. จากการสัมภาษณ์ 4. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหาตามประเด็น 5. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย

1. สภาพทั่วไปภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้บริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช จุดเด่น ภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความโดดเด่นในด้านการเข้าใจประชาชนและบริบทต่าง ๆ ของพื้นที่ สามารถระบุและแก้ไขปัญหาท้องถิ่นได้อย่างรวดเร็ว ผู้บริหารเหล่านี้มีจิตอาสาและเสียสละในการทำงานตามนโยบายเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนด้วยความรู้และความเข้าใจในระบบท้องถิ่น ทำให้เกิดความร่วมมือกับชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถเข้าถึงประชาชนได้ง่าย มีความแน่วแน่ในเป้าหมาย และรับรู้ข่าวสารจากประชาชนอย่างรวดเร็ว พร้อมทั้งมีความเด็ดเดี่ยวในการตัดสินใจและมุ่งมั่นตั้งใจในการทำงาน ด้วยความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ เช่น

วัฒนธรรมท้องถิ่น ปัญหาสังคม และเศรษฐกิจท้องถิ่น ทำให้สามารถเข้าใจในการทำงานร่วมกับชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จุดด้อย ภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าผู้บริหารท้องถิ่นมักมีความเกรงใจในการดำเนินงานในช่วงแรกของการบริหาร แต่เมื่อมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น อาจไม่ยอมรับฟังคำแนะนำหรือวิเคราะห์สถานการณ์อย่างละเอียด ส่งผลให้เกิดการตัดสินใจที่ไม่เหมาะสมและนำไปสู่ปัญหาต่าง ๆ นอกจากนี้การใช้อิทธิพลทางการเมืองเพื่อเอาชนะคู่แข่งอาจเป็นอุปสรรคต่อการบริหารที่เป็นธรรม ผู้บริหารจึงควรยึดหลักประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตนเพื่อลดปัญหานี้ อีกหนึ่งปัญหาคือการขาดการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน โอกาส ภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้บริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดนครศรีธรรมราช คือ ความสามารถในการบริหารงานและพัฒนาท้องถิ่น การร่วมมือร่วมใจจากประชาชนในท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องจะช่วยให้การพัฒนาตนเองและท้องถิ่นให้เจริญอย่างยั่งยืน การอบรมหรือเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญในการบริหารจัดการท้องถิ่น การสื่อสารประชาสัมพันธ์ เนื่องจากแต่ละท้องถิ่นมีลักษณะที่แตกต่างกัน การเสริมสร้างความรู้และทักษะให้กับผู้บริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะมีประโยชน์อย่างยิ่ง อุปสรรค ภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้บริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้แก่ มีทรัพยากรที่จำกัดบางพื้นที่ ความจำกัดของงบประมาณและการเข้าถึงทรัพยากรอาจเป็นอุปสรรคในการดำเนินการส่งเสริมภาวะผู้นำทางการเมือง อุปสรรคด้านงบประมาณ ความขัดแย้งในหน่วยงานและการแบ่งแยกอำนาจอาจเกิดขึ้นเนื่องจากความไม่ชัดเจนในการกำหนดสิทธิหน้าที่ของผู้บริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ความเป็นอิสระในการตัดสินใจ รวมทั้งการขาดความรู้ด้านกฎระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ยังเป็นอุปสรรคต่อการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ

2. คุณลักษณะภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้บริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านทักษะของการใช้อิทธิพล (Influence Skills) พบว่าผู้บริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นผู้ที่ปรับตัวและมีความกล้าหาญในการบริหารงาน ตามหลักการเดินสายกลางที่นำอำนาจที่มีมาบริหารให้เกิดประโยชน์ต่อท้องถิ่น สร้างการร่วมมือและเครือข่ายกับผู้บริหารและผู้เชี่ยวชาญในองค์กรต่าง ๆ ด้านทักษะในการมอบหมายงาน (Delegation Skills) พบว่า ผู้บริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นผู้ให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับชุมชน ด้วยการมอบหมายงานให้เหมาะสมกับบุคคลและงานที่เกิดขึ้น สร้างความร่วมมือและมีศิลปะการพูดที่เข้าใจการเมืองท้องถิ่น มีความยืดหยุ่นในการทำงาน พร้อมทั้งจะปรับตัวและเปลี่ยนแปลงนโยบายตามสภาพแวดล้อมและความต้องการของประชาชน ด้านทักษะการมีความยืดหยุ่น (Flexibility Skills) พบว่า ผู้บริหารงานองค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นผู้ที่เปิดใจยอมรับฟังความคิดเห็น และพร้อมที่จะปรับตัวและเปลี่ยนแปลงนโยบายตามสภาพแวดล้อมและความต้องการของประชาชน ทำให้ความยืดหยุ่นในการรับฟังความคิดเห็นของคนในชุมชน ผู้ได้บังคับบัญชาเพื่อนร่วมงาน และพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนแผนการทำงานเพื่อส่งเสริมความสำเร็จในงานที่ต้องการ ความเป็นกลางและมีความรู้ มีความคิดเชิงบวก มีความรู้ และเป็นบุคคลที่เป็นที่ยอมรับและไว้วางใจจากบุคคลอื่น ด้านทักษะในการจูงใจ (Motivational Skills) พบว่าผู้บริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นผู้ที่มีมีความสัมพันธ์ที่ดีกับคนในพื้นที่ด้วยการชักจูงและสร้างสภาพแวดล้อมที่เป็นกลาง สร้างความรู้สึกรักของเชื่อมั่นในทีมและชุมชนในพื้นที่ให้กับบุคคลในหน่วยงาน มีทักษะในการจูงใจและเป็นแรงผลักดันที่ช่วยส่งเสริมให้คนในพื้นที่ทำให้เกิดผลลัพธ์ ที่ต้องการ ด้วยความยินดี เต็มใจ เชื่อมั่นกระตือรือร้นในการดำเนินการของตนเองและทีมงาน

3. รูปแบบพฤติกรรมทางการหลักทุติยปาปณิกรรม ในการส่งเสริมภาวะผู้นำทางการเมืองของ ผู้บริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช การส่งเสริมภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช ตามหลักทุติยปาปณิกรรม ได้แก่ 1. จักขุมา ซึ่งเน้นการเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มองเห็นภาพรวมที่ชัดเจนและกำหนดทิศทางเพื่อการพัฒนาชุมชนในอนาคต การมีเป้าหมายชัดเจนและแรงบันดาลใจที่ดีช่วยสร้างความร่วมมือและเชื่อมโยงทรัพยากรเพื่อพัฒนาชุมชนให้ก้าวหน้า โดยเฉพาะในด้านการศึกษาและทักษะประชาชน 2. วิธูโร เน้นความเชี่ยวชาญในหน้าที่และการจัดการทรัพยากร ผู้บริหารต้องมีความรู้รอบด้าน เป็นมืออาชีพ และมีความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ความคิดวิเคราะห์อย่างชาญฉลาด มุ่งเน้นประโยชน์ส่วนรวม ความยั่งยืนของชุมชน 3. นิสสยสัมปันโน เน้นการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี โดยการเคารพและยอมรับความแตกต่างของผู้อื่น ผู้บริหารต้องพัฒนาความสัมพันธ์กับประชาชน เปิดโอกาสให้มีการมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะ และแสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อองค์กรและชุมชน นอกจากนี้การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและพฤติกรรมที่เหมาะสม จะช่วยสร้างความไว้วางใจและความร่วมมือในระดับสังคม

อภิปรายผลการวิจัย

1. สภาพทั่วไปภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้บริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราชมี จุดเด่น ด้านความใกล้ชิดกับประชาชนมากกว่านักการเมืองทั่วไป มีจิตอาสา เสียสละ และเข้าใจบริบทท้องถิ่น ทำให้สามารถเข้าถึงปัญหาและแก้ไขได้อย่างตรงจุด อย่างไรก็ตาม จุดด้อย ขาดการติดตามและประเมินผลการทำงาน มั่นใจในตนเองมาก

เกินไป และใช้อิทธิพลทางการเมืองเกินความจำเป็น โดยขาดการเชื่อมโยงที่เป็นระบบ โอกาส จากสภาพแวดล้อมภายนอก การสนับสนุนจากประชาชนในท้องถิ่นและการอบรมจากผู้เชี่ยวชาญในการบริหารจัดการ อุปสรรค ข้อจำกัดด้านทรัพยากรและงบประมาณในบางพื้นที่ ซึ่งส่งผลต่อการส่งเสริมภาวะผู้นำทางการเมืองในระดับท้องถิ่นจึงเห็นได้ว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของพรเศรษฐี วุฒิปัญญาสกุล (2563) เรื่อง บทบาททางการเมืองของผู้นำท้องถิ่น ศึกษาเฉพาะกรณี ผู้นำท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี พบว่า การส่งเสริมภาวะผู้นำทางการเมือง พบว่า จุดเด่น ผู้นำทางการเมืองมีความพยายามในการทำงานเพื่อประชาชนเสียสละ และขับเคลื่อนนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน จุดด้อย การใช้อำนาจและอิทธิพลทางการเมืองเพื่อเอาชนะคู่แข่ง โอกาส ผู้นำมีพฤติกรรมเชิงคุณธรรมมากขึ้น และนำหลักทศพิธราชธรรมมาประยุกต์ใช้ในการเมือง อุปสรรค การขับเคลื่อนนโยบายทำได้ยากเนื่องจากพรรคการเมืองยังถูกควบคุมโดยกลุ่มผลประโยชน์ และอุดมการณ์ทางการเมืองยังไม่มั่นคง

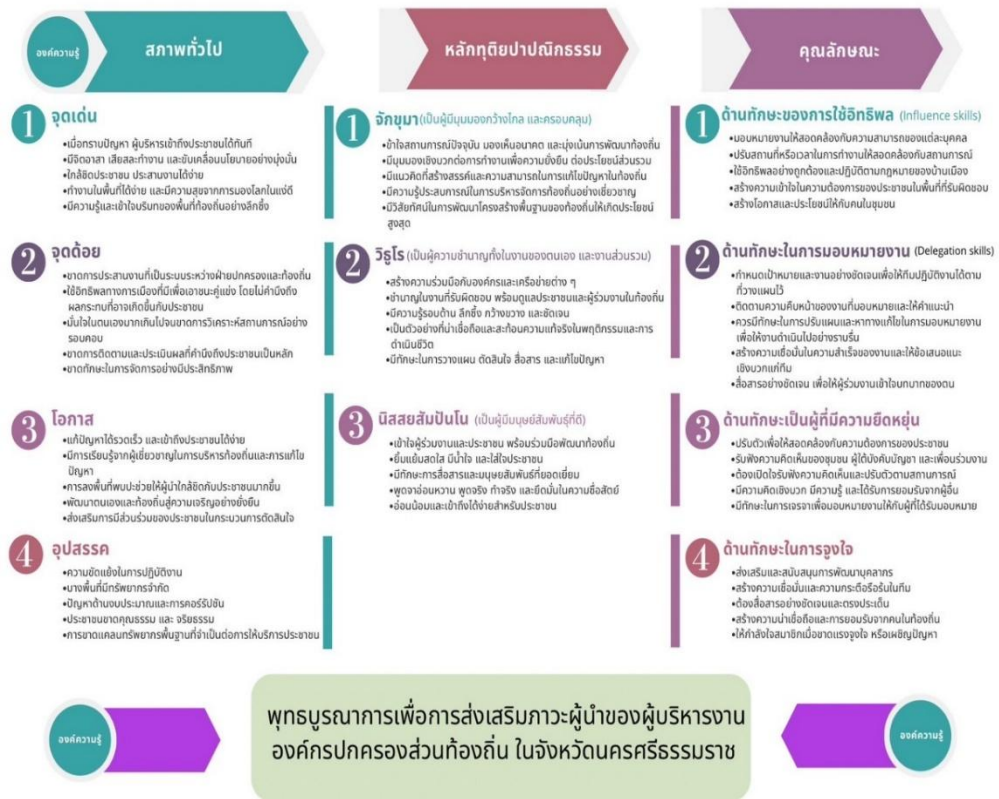
2. คุณลักษณะภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้บริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า พบว่าคุณลักษณะสำคัญของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านทักษะการใช้อิทธิพล ใช้อำนาจอย่างถูกต้องตามระเบียบ เพื่อสร้างความไว้วางใจและโอกาสให้กับองค์กร ด้านทักษะการมอบหมายงาน กำหนดเป้าหมายอย่างชัดเจนและติดตามผลการดำเนินงาน ด้านทักษะความยืดหยุ่น ปรับตัวต่อสถานการณ์ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและเปิดรับฟังความคิดเห็น ด้านทักษะการจูงใจ สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของทีม และสร้างแรงจูงใจในการทำงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของไพบุลย์ สุขเจตน์ (2564) เรื่อง การพัฒนาความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองระดับท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรี พบว่า การพัฒนาความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรี สรุปได้ว่า นักการเมืองต้องมีความสามัคคีในการทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด เคารพผู้อาวุโส ไม่ลุแก่อำนาจ และส่งเสริมสันติภาพ การประพฤติดีและเป็นแบบอย่างแก่สังคมจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชน

3. พุทธบูรณาการเพื่อส่งเสริมภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้บริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า การบูรณาการหลักทศพิธราชธรรมเพื่อส่งเสริมภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช ประกอบด้วย จักขุมา มีวิสัยทัศน์กว้างไกล ส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์และการแก้ปัญหา วิรุโร เชี่ยวชาญในหน้าที่และส่วนรวม มีความรู้รอบด้านและทักษะสำคัญในการวางแผน การตัดสินใจ และการแก้ไขปัญหา นิสสยสัมปันโน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส ใส่ใจการให้บริการประชาชน สอดคล้องกับงานวิจัยของพระครูสังฆรักษ์เอกลักษณ์

อชิต (2566) เรื่อง การประยุกต์ใช้หลักทฤษฎีปาปนิกรรมเพื่อพัฒนาภาวะผู้นำของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า จักขุมามีวิสัยทัศน์กว้างไกลและเชี่ยวชาญด้านการคิด ส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน วิรูโรเชี่ยวชาญด้านเทคนิคและการจัดการ สร้างความรับผิดชอบต่อสังคม นิสสัยสัมพันธ์ดี ส่งเสริมการสื่อสารและความไว้วางใจในชุมชน

องค์ความรู้

องค์ความรู้ใหม่จากการสังเคราะห์งานวิจัย จากการศึกษาสามารถสรุปเป็นองค์ความรู้จากการวิจัยได้ดังนี้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ผู้บริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ควรมีนโยบายที่เน้นการเพิ่มการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะในด้าน การบริหารจัดการ การสื่อสาร การวางแผน และการแก้ไขปัญหา เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจความสามารถในการทำงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช ควรมีนโยบายสนับสนุนการจัดโครงการพัฒนาภาวะผู้นำในระดับท้องถิ่น เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีสนใจสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ ควรมีนโยบายเน้นความสำคัญของการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กรที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมสัมพันธภาพความเข้าใจในระดับภูมิภาค เพื่อให้เกิดประสบการณ์ที่หลากหลายและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ผู้บริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช ควรกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนสำหรับการพัฒนาภาวะผู้นำ โดยตั้งเป้าหมายที่ต้องการให้ผู้ผู้นำได้พัฒนาทักษะด้านการบริหารจัดการ การสื่อสาร และการแก้ไขปัญหา ซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญในการส่งเสริมภาวะผู้นำอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราชควรสร้างทีมงานที่มีความสามารถในการสนับสนุนและติดตามกระบวนการพัฒนาภาวะผู้นำอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ผู้บริหารควรสนับสนุนการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่ผ่านมา โดยการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาจะช่วยให้การพัฒนาภาวะผู้นำ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการในการเสริมสร้างภาวะผู้นำท้องถิ่น เพื่อพัฒนาภาวะผู้นำให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของแต่ละท้องถิ่น

2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่น เช่น มาตรฐานของผู้ผู้นำ ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม รวมถึงการศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น เพื่อให้การพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นมีประสิทธิภาพมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

โกวิท พวงงาม. (2559). *การบริหารและการปกครองท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ชนาพร พิทยาบุรณ์. (2560). การสื่อสารของผู้นำกับการเปลี่ยนแปลงสังคม. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต*, 12 (2), 62-72.
- พระครูสังฆรักษ์เอกลักษณ์ อธิโต. (2566). การประยุกต์ใช้หลักทฤษฎีปาปนิกรรมเพื่อการพัฒนาภาวะผู้นำของนักการเมืองท้องถิ่น ในจังหวัดสมุทรสงคราม (ดุชนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระมหานิรุต ญาณวุฑฒ (พยนต์ย์ม). (2566). พุทธบูรณาการเพื่อส่งเสริมภาวะผู้นำทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น ในจังหวัดสมุทรสงคราม (ดุชนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พรเศรษฐี วุฒิปัญญาอิสกุล. (2563). บทบาททางการเมืองของผู้นำท้องถิ่น ศึกษาเฉพาะกรณี ผู้นำท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี (ดุชนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ไพบูลย์ สุขเจตน์. (2564). การพัฒนาความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองระดับท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรี (ดุชนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- วรเดช จันทรศร. (2555). การบริหารการปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศักดิ์ชัย ปริพัฒน์ (2562). การนำหลักพุทธธรรมมาปรับใช้ในการบริหารท้องถิ่น: กรณีศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช. *วารสารวิจัยการบริหารจัดการ*, 9(2), 23-38.